

NABOGACIĆ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet nabogacili.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wzbogacić wielu (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [kogo (G pł)] (1) : Natę potentią summum remedium, [...] ma [pan Gnieźniński] consilia pacis et belli wręku, ma opes, ma clientelas, ktorychescie mu wń nie wiem iesli bacznie y naczynili y nabogacili ActReg 117.

Foimacje współrdzenne cf BOGACIĆ.

KCh